„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky."
(Židom 13.8)

OBEŽNÍK Máj 1979

Srdečne vás všetkých zdravím v drahom mene Pána Ježiša Krista Slovom z Kolosenským 1:9-14: *„Preto aj my odo dňa, ktorého sme to počuli, neprestávame modliť sa za vás a prosiť, žeby ste boli naplnení čo do známosti Jeho vôle všetkou múdrosťou a rozumnosťou duchovnou, žeby ste chodili hodne Pána, aby ste sa mu vo všetkom ľúbili nesúc ovocie v každom skutku dobrom a rastúc v známosť Boha, zmocňovaní každou mocou podľa sily Jeho slávy ku všetkej trpezlivosti a zhovievavosti s radosťou, ďakujúc Otcovi, ktorý nás učinil schopných k podielu na lose svätých vo svetle, ktorý nás vytrhol z moci temnosti a premiestnil do Kráľovstva Syna Svojej lásky, v ktorom máme Vykúpenie skrze Jeho Krv, odpustenie hriechov…"*

Po tom, čo sme z milosti Božej, skrze zvestovanie prorockého Slova pochopili celú radu Spasenia, chce nás Pán učiniť spôsobilými k tomu, aby sme mohli vojsť do vlastníctva nášho dedičstva. Najskôr bolo nutné zvestovať biblické náuky ako základ pre vybudovanie Cirkvi Pána. Teraz je našou modlitbou to, čo bolo aj tou Pavlovou, aby sa diala vôľa Pánova. Aby sme chodili a žili dôstojne Boha, podľa svojho povolania a vyvolania tak, aby sme sa Mu vo všetkom ľúbili. Skrze vzrast v poznaní Boha prinášajme teraz ovocie v každom druhu dobrých skutkov, súc vyzbrojení silou a vytrvalosťou vo všetkých veciach. Teraz ide o účasť na dedičstve svätých vo svetle. Teraz ide o prijatie za synov.

Ako prostý ľud Boží sme nositeľmi zasľúbenia. Boli sme ustanovení ako právoplatní dediči. Preto chceme teraz prejsť cez Jordán a zabrať zasľúbenú zem. Božie Slovo sa má doslova naplniť v našom strede a v našom živote.

Posolstvo o napravení v nás vyvolalo potrebnú vieru a oprávnenú nádej. Moc Božia sa musí zjaviť na konci práve tak, ako na počiatku. Akonáhle sme sa v učení vrátili na základ apoštolov, tak nám Bôh pomôže k tomu, aby sme našli prístup k Jeho trónu milosti a ku všetkým požehnaniam. Čakáme na dokončenie. Veríme v úplné spasenie, v odpustenie našej viny a hriechu. Veríme, že Cirkev ako Telo Pána je tu na zemi miestom Zjavenia. Bôh dal do Cirkvi rôzne služby a dary.

Pavol píše o službe Ducha ako o omnoho slávnejšej ako bola služba literami (2Kor 3). Skôr ako môžeme ako Cirkev Pána konať služby Ducha, musíme sa plne podriadiť vedeniu Ducha Svätého. Keďže teraz ide o záverečný boj a konečné víťazstvo, potrebujeme byť vyzbrojení plnou výzbrojou Božou,

aby sme mohli obstáť v tomto duchovnom boji. Dosť dlho sme spievali: *„Ježiš je víťaz!“* – teraz to musí byť skutočne zjavené. Dosť dlho sme počuli, že Ježiš Kristus je ten istý – teraz to chceme vidieť vlastnými očami. Živá viera nám bola zvestovaním zjavená a je zakorenená v zasľúbeniach Slova Božieho. Veríme, že Boh uskutoční dôkladné a mocné posledné prebudenie, pretože z neho vyjde Cirkev – Nevesta a prežije svoje dokončenie.

V každom prebudení si ľudia vyrovnali s Bohom a medzi sebou svoj život. Pokiaľ my, ako údy Jeho Tela máme jeden proti druhému aj len to najmenšie, nebude môcť v našom strede Duch Boží preniknúť. S Božou pomocou sa s nám musí podariť, a podarí sa, učiniť Jemu ľúbe vyznanie hriechov a dosiahnuť spojenie s Ním a k sebe navzájom. Tlak a napätia jeden proti druhému musia skončiť. Je to sloboda a jednota Ducha a Božia láska, ktorá rozvinie duchovnú službu v doteraz nebývalej rozmanitosti. Cirkev prežije mnohé požehnania.

Duchom Božím mi bolo dňa 3. 5. 1979 večer prikázané, aby som predstúpil pred Pánov ľud a prečítal Galatským 5, aby nám boli ukázané prekážky, ktoré bránia Jeho požehnaniu. V prítomnosti Božej sa k nim máme priznať, aby boli súdené Svetlom a odpratané z cesty, a tak bolo nepriateľovi znemožnené útočenie. Obzvlášť v listoch apoštolov Duch Boží vyjadril, čo si majú veriaci vziať k srdcu. Bôh Svojmu ľudu pripravil cestu, sme ochotní touto cestou ísť?

V 5. kapitole epištoly Galatským čítame o skutkoch tela a ovocí Ducha. Musíme si navzájom slúžiť láskou, a nie súžením. Skôr ako sa to môže stať, musí byť láska Božia vyliata do našich sŕdc. Celý zákon príde ku svojmu naplneniu v nás a skrze nás, ak budeme Boha milovať celým svojim srdcom a blížneho ako seba samého. Ale apoštol varuje: *„Ale ak sa navzájom hryziete a žeriete, hľaďte aby ste neboli jedni od druhých strávení.“*

Bôh chce zničiť diela satanove, satan chce zničiť nás. Bôh odsudzuje len hriech, satan toho, kto zhrešil. Satan je žalobca bratov, náš Spasiteľ je Prímluvca. Vďaka buď Bohu, že nám ukazuje cestu ako z tohoto všetkého vyjsť von. On je mocný obrátiť aj porážku vo veľké víťazstvo. Teraz už nemusíme nič tlačiť pred sebou, naľavo ani napravo, ale sa musíme postaviť pod Kríž. Potom je skrze Krv Baránka vzaté nepriateľovi každé právo. Ak sa v nás zjaví víťazstvo Kríža, má nad nami úplné dispozičné právo Bôh. Nepriateľ sa s nami bude môcť zahrávať tak dlho, až kým neprivedieme na Svetlo a pod Krv svoje hriechy a svoju nedostatočnosť.

Apoštol dodáva: *„Ale hovorím: Choďte Duchom a nevykonáte žiadosti tela. Lebo telo žiada proti Duchu a Duch proti telu, lebo to sa jedno druhému protiví; aby ste nerobili toho, čo by ste chceli.“* Teraz už nejde o to, aby

sme konali čo by sme chceli, ale aby sa diala vôľa Božia. Sme uprostred boja. Na jednej strane telo a za ním nepriateľ, ktorý si na nás kladie nárok. A na druhej Duch, čiže Bôh, ktorý má na nás Svoje právo. Boli sme Krvou Baránka draho vykúpení a už nepatríme sami sebe, ale tomu, ktorý nás vykúpil. Zomreli sme s Kristom a sme podriadení Duchu. *„Ale ak ste vedení Duchom, nie ste pod zákonom. A zjavné sú skutky tela, ktoré sú: cudzoložstvo, smilstvo, nečistota a nestudatosť, modloslužba, čarodejstvo, nepriateľstvá, zvady, žiarlenia, hnevy, dráždenia, rôznice, sekty, závisť, vraždy, opilstvá, hodovania a tomu podobné, čo vám predpovedám, ako som už aj prv povedal, že tí ktorí robia také veci, nebudú dediť Božieho Kráľovstva.“*

Na začiatku sme čítali z listu Kolosenským, kde je nám povedané, že sme Otcom uspôsobení k tomu, aby sme mali účasť na dedičstve svätých vo Svetle. V liste Galatským sú nám ukázané prekážky, ktoré nám bránia vojsť do vlastníctva nášho právoplatného dedičstva v Kráľovstve Božom. Takéto miesta Písma sa týkajú každého z nás. Stoja pred našimi očami ako zrkadlo nášmu srdcu. Nie je ani jeden človek, ktorý by činil všetko správne, ani jediný. Všetkým nám pred Bohom chýba sláva. Blahoslavený je ten, kto neodíde zabudnúc ako vypadal, ale nájde milosť pred Bohom a vo svojom živote pozná, v čom ho nepriateľ drží. Ako sme čítali, nejde vždy o hrubé hriechy, ale i veci, ktoré sme možno ešte nevideli vo svetle Božom ako také závažné. Prejdime teda toto Slovo z Galatským 5 pomaly a pýtajme sa Pána, čo sa nás týka.

Ak nás Duch Boží usvedčí o hriechu, dáme to najavo slobodným vyznaním. Odsúdení svetlom, prinesieme hriech pod Krv Baránka. V tom okamihu stráca nepriateľ v nás svoje útočisko a dosah. Vieme, že naše hriechy a viny boli zmierené a odpustené na kríži Golgoty, ale i tak je nutné poznať, v akej oblasti a akým spôsobom nás nepriateľ ochromuje.

Duchom Božím mi bolo prikázané, aby som v zhromaždení čítal Galatským 5 a vyzval všetkých, aby sa postavili pred Boha a otvorene pred Ním vyznali, v čom ich nepriateľ napadá. Týmto spôsobom obdržíme nielen odpustenie, ale aj úplné oslobodenie a spasenie od moci hriecha. Dal som dobrý príklad a priznal som sa verejne pred stovkami ľudí.

Bude ich len málo, ktorí budú mať k vyznaniu hrubé hriechy a poklesky, ale Slovo Božie vlastne nečiní žiadny rozdiel. Žiarlivosť, hádka, závisť, rôznice, atď... sú odsúdené rovnako ako aj smilstvo a nemorálnosť. Preto nemôže nikto prstom ukazovať na iných, alebo dokonca hádzať kamene. Všetci sme vinní. Súd Boží začal pri dome Božom. Necháme na seba pôsobiť Ducha Svätého a s Božou pomocou zjednáme úplné očistenie, aby sme prežili i Duchom pôsobené Posvätenie, pretože bez svätosti nikto Pána neuvidí.

Vyznávanie hriechov nachádzame v Písme, ako v Starom, tak i v Novom Zákone. Keď Ján začal svoju službu, je o ňom napísané: *„Vtedy vychádzal k nemu Jeruzalem i celé Judsko a celé okolie jordánske, a krstení boli od neho v rieke Jordáne vyznávajúc svoje hriechy.“* (Mt 3:5-6).

Vyznanie hriechov môže byť biblické, ale aj nebiblické. Takto je to správne: V prítomnosti Božej nás Duch Svätý usvedčuje o hriechu a vedie ku pokániu; my hriech odkryjeme, aby ho Bôh mohol prikryť. Kým na nás ruka Božia ťažko dolieha, zotrvávame na modlitbe, až kým neprenikneme k Posväteniu. Oslobodenie nemôže dať žiadny človek, pretože je nevyhnutné, aby do nášho srdca prišla Duchom Svätým vypôsobená istota, že Pán odpustil. Potom poznávame, že Krv Baránka našu škodu napravila a naše srdce bude naplnené hlbokou radosťou a blaženým pokojom. Vyznanie hriechov učinené príkazom nejakého človeka alebo nejakej cirkvi nevedie k Božskej slobode. Ak nás ku pokániu vedie Duch, uvidíme biblický výsledok – úplné a dokonalé oslobodenie od hriechu. Nejde len o to, aby jeden druhému prisúdil rozviazanie alebo oslobodenie, ale o to, aby každý predstúpil pred svojho Spasiteľa a vo viere prijal úplné odpustenie a oslobodenie.

Pán Ježiš hovorí o vínnej réve, ktorá prináša ovocie, že má byť čistená, aby niesla ešte hojnejšie ovocie. Ján píše v 1. Jánovej 3:3: *„A každý, kto má túto nádej na Neho, očisťuje sa, tak ako je aj On čistý.“* Ďalej čítame v Efezským 4:20 – 24: *„Ale vy ste sa tak nenaučili Krista, akže ste Ho počuli a ste v Ňom vyučení, ako je pravda v Ježišovi: aby ste zložili podľa drievneho spôsobu žitia vo vás vládnuvšieho starého človeka, rušiaceho sa v klamných žiadostiach, a obnovili sa v duchu svojej mysle a obliekli si nového človeka, stvoreného podľa Boha v spravodlivosti a svätosti pravdy.“*

V 2. Petrovej 1 je nám pripomenutých sedem povahových vlastností Ježiša Krista – cností, ktoré musia vládnuť v našom živote. Hneď za tým, vo verši 9, je nám povedané: *„Lebo ten, u koho nieto týchto vecí je slepý a krátkozraký, zabudol na očistenie od svojich niekdajších hriechov.“*

Daj nám Bôh milosť, aby sme Ho prežili novým, netušeným spôsobom. Cesta hore vedie skrze hlbinu. Pomazanými očami poznáme, čo poslúži k našej Spáse a k nášmu pokoju. V okamihu, keď sú odkryté skutky tela a privedené na svetlo Božie, stráca nepriateľ svoje právo a Krv Baránka dokonale zmieruje a úplne očisťuje našu vinu. Potom prichádza Duch Svätý a tvorí v nás nový, Božský život.

Skôr ako sa môže v našom živote zjaviť ovocie Ducha, ako je to vymenované v Galatským 5, musí byť na nás Duch Svätý mocne vyliaty: *„Ale ovocím Ducha je: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrota, dobrotivosť, vernosť, krotkosť a zdržanlivosť.“* Proti takému ovociu Ducha nemôže zákon obžalo-

vávať. Už sa nejedná o dobré predsavzatia, ale o to, aby sme sa postavili k Bohu, aby bolo svetlo oddelené od tmy, aby mohol Bôh niečo konať. *„Služba Ducha“* môže byť konaná len tam, kde prestali skutky tela.

Dňa 27. 4. 1979 mi bolo Duchom Božím povedané: *„Kdekoľvek je kázané evanjelium, tam sa budú diať tie isté veci, o ktorých je písané v evanjeliách.“*

Evanjelium je radostná zvesť, ktorá prináša hriešnikom Spásu, chorým uzdravenie a poviazaným oslobodenie. Bez Krista by nebolo žiadne evanjelium, ale s Ním vlastníme plné evanjelium. Skutky apoštolov sú pokračovaním pôsobenia Ježiša Krista mocou Ducha Svätého. V 19. kapitole Skutkov apoštolských čítame, že Bôh činil skrze Pavlove ruky neobyčajné divy, takže prinášali chorých, ktorí boli uzdravení a z ktorých vychádzali zlí duchovia. *„A mnohí z uverivších prichádzali, vyznávali a priznávali svoje skutky. A mnohí z tých, ktorí sa zapodievali čary, poznášali knihy a pálili ich pred všetkými.“* (Sk 19:18-19)

Tieto veci by sme mali odložiť. Držme sa toho, že Pán ešte raz pohne nebom a zemou, našimi srdcami a Svojou cirkvou. Každý nech prináša v modlitbe všetko pred Boha a dá sa viesť Duchom Svätým. Bázeň Božia musí byť v Cirkvi na konci taká istá, ako bola na počiatku.

Buďme k sebe navzájom úprimní, všetko si odpusťme a odpracme z cesty každú prekážku. Ak my, ako veriaci, všetko na začiatku bohoslužby s Bohom i medzi sebou vyrovnáme, tak sa potom stane, že aj hriešnici budú uchopení milosťou Božou a na konci bohoslužby dajú aj oni svoj život do poriadku s Bohom a ľuďmi. Už i nevraživosť, nepriateľstvo, sektárstvo, hádky či roztržky môžu byť priamou prekážkou. Bôh daj všetkým milosť, aby všetko videli tak, ako to vidí On.

Je oveľa ľahšie poznať hriechy, ktoré sú pre nás závažné a nápadné, ako tie, ktoré sme uviedli. Každý jeden musí vo všetkej vážnosti vstúpiť do Božej prítomnosti a sám sa skutočne skúsiť. Vyznanie učinené len perami neprináša žiadnu zmenu, ale úprimnému dá Bôh milosť a pomôže mu. Duch nám objasňuje, že za všetkými skutkami tela stojí zlý duch. Za všetkým ovocím Ducha stojí moc a Duch Boží. Máme do činenia s dvoma kráľovstvami, s diabolským kráľovstvom temna a Božím Kráľovstvom Svetla.

„Ale teraz zložte aj vy to všetko: hnev, prchkosť, zlosť, rúhanie, mrzkomluvu zo svojich úst. Neluhajte jeden druhému, keď ste vyzliekli starého človeka s jeho skutkami a obliekli nového, obnovujúceho sa cieľom pravej známosti, podľa obrazu toho, ktorý ho stvoril … A tak si oblečte ako vyvolení Boží, svätí a milovaní srdečnú sústrasť milosrdnú, dobrotivosť, pokoru, krotkosť, zhovievavosť znášajúc jeden druhého a odpúšťajúc si, keby mal

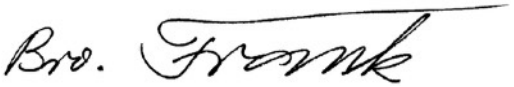
niekto na niekoho žalobu, ako aj Kristus odpustil vám, tak aj vy.“ (Kol 3:8-13)

Nech dá Bôh milosť všetkým, aby sme sa poddali pôsobeniu Ducha Svätého, navzájom si od srdca odpustili a prijali pre seba vo viere neobmedzené, totálne odpustenie všetkých našich vín a hriechov. Keď sme všetko priniesli pod kríž, necháme to tam ležať, nebudeme na to ani myslieť a ani o tom hovoriť. Dielo Božie je dokonalé.

„ … o koľko viacej krv Kristova, ktorý skrze večného Ducha obetoval sám seba bezvadného Bohu, očistí vaše svedomie od mŕtvych skutkov, aby ste svätoslúžili živému Bohu.“ (Žd 9:14)

„Tomu, ktorý nás zamiloval a umyl nás od našich hriechov Svojou Krvou a učinil nás kráľmi a kňazmi Bohu a Svojmu Otcovi - Jemu sláva a sila na veky vekov. Amen.“ (Zj 1:5-6)

Z príkazu Božieho pôsobiaci

Kontakt

Slobodná Ľudová Misia
I. Krasku 18, 91705, Trnava

internet: www.misia.sk
email: info@misia.sk

telefón
Orange: 0905 414 701
Pevná linka: 033 5342 991